

Σήμερα τα Φώτα και ο φωτισμός... (Αρχιμ. Θεοδόσιος Μαρτζούχος, Εφημέριος Ι.Ν. Αγ. Ιωάννου Χρυσοστόμου Πρεβέζης)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ακόμα βρισκόμαστε στον απόηχο της γιορτής των Θεοφανείων και νομίζω είναι χρήσιμο να σκεφτούμε κάποια θέματα-απορίες σχετικά μ’ αυτήν την μεγάλη Γιορτή, που ατυχώς πλέον έχει καταλήξει στην συνείδηση των χριστιανών μας, μια... κατάδυση του Σταυρού στην θάλασσα!!

Οι φολκλόρ συνήθειες έχουν “σκεπάσει” το θεμελιώδες και ουσιαστικό νόημα της Γιορτής με ήθη και έθιμα που ίσως κάποτε να αντιπροσώπευαν πραγματικότητες και να εξέφραζαν τους παλαιότερους χριστιανούς, όμως δεν έχουν να πούν τίποτε στους χριστιανούς του σήμερα που τα βλέπουν σαν ευσεβή “επετειακά” εκδηλώματα.

Με αφορμή την Γιορτή οι απορίες που γεννιούνται στους χριστιανούς είναι του τύπου:

- Πίνουμε σήμερα από αυτόν τον Αγιασμό;
- Ο,τι μας περισέψει τι το κάνουμε;
- Θα πιώ πρώτα αγιασμό και μετά θα φάω το αντίδωρο;
- Μπορώ να ραντίσω το σπίτι μου;

Οι συνήθειες “γεννιούνται” από τις τοποθετήσεις! Τα έθιμα προκύπτουν από την πράξη της καθημερινότητας. Τα ήθη διαμορφώνονται από τα πιστεύω του καθενός! Αλλοίμονο όμως, όταν οι συμβολισμοί και οι συνήθειες δεν λειτουργούν ως “γέφυρες” για να περάσουμε στο περιεχόμενο της γιορτής! Όταν μένουν... παραδόσεις (με την έννοια της επαναληπτικής “φωτοτυπίας”) και όχι δυναμισμός διαμόρφωσης τρόπου ζωής. Τότε τα πράγματα είναι πεθαμένα!

Ας δούμε όμως την Γιορτή.

Θεοφάνεια είναι η Γιορτή-υπόδειγμα του Βαπτίσματος του Χριστού για μας. Εκείνος (ο Χριστός) δεν το χρειαζόταν. Βαπτίσθηκε δείχνοντας “τρόπο” και “δρόμο”. Θέλει να μας πεί: Βαπτίζομαι σημαίνει “πεθαίνω” για ένα τρόπο ζωής χωρίς Θεό και υπόσχομαι να ζήσω κατά τον τρόπο ζωής που υποδεικνύουν οι εντολές του Θεού.

Ποιος σημερινός χριστιανός ξέρει ποιες είναι οι υποσχέσεις του Βαπτίσματος; Πόσο συνειδητοποιεί ότι αποφάσισε να ζήσει με ένα τρόπο ο οποίος για την σημερινή κοινωνία είναι... αστείος, ανεδάφικος και όχι ωφέλιμος; Γιατί ας μη

κρυβόμαστε, ο σημερινός κόσμος δεν θεωρεί την απάτη, ζημιά του· την κλοπή, χασούρα· την ανεντιμότητα, αναπηρία· την αλητεία, φθορά· τον ωχαδερφισμό, καταστροφή· την απιστία, θάνατο!

Αυτά είναι οι υποσχέσεις του Βαπτίσματος!

Υποσχόμαστε να εμπιστευόμαστε την ζωή μας (να πιστεύουμε) στον Χριστό και να ζούμε κατά τις υποδείξεις Του.

Και μείς;

Εμείς “κρατάμε γυμνά ονόματα”. Βαπτιζόμαστε ουσιαστικά για να πολιτογραφηθούμε... Έλληνες και όχι χριστιανοί. Βαπτιζόμαστε για να μας δοθεί... όνομα και όχι η ελπίδα της μόνιμης ζωής κοντά στον Χριστό. Βαπτιζόμαστε από συνήθεια και όχι για να γίνουμε μέλη της Εκκλησίας του Χριστού αγωνιούντες και αγωνιζόμενοι για την σωτηρία μας. Βαπτιζόμαστε για λόγους ταυτότητας και όχι ποιότητας, αφού με την ζωή μας καθόλου δεν διαφέρουμε από ένα άθεο.

Όμως, όπως λέει ένας μεγάλος σοφός: “Όποιος έμαθε να πεθαίνει – Ξέμαθε να είναι δούλος”

Αυτό μας ζητάει ο Χριστός. Να μάθουμε να πεθαίνουμε ώστε να... ξεμάθουμε να είμαστε δούλοι. Είναι απόφαση και δυναμισμός το να “πεθαίνεις” για όλα αυτά που είπαμε παραπάνω (την απάτη, την κλοπή, την ανεντιμότητα, την αλητεία, τον ωχαδερφισμό, την απιστία) και να ζήσεις ελεύθερος και όχι δούλος. Είναι μάθημα που θέλει χρόνο (χρόνους) για να... μαθευτεί! Αυτό το ξέρει η Εκκλησία και γι’ αυτό μας το θυμίζει κάθε χρόνο με την Γιορτή των Θεοφανείων.

Η Γιορτή λοιπόν είναι υπενθύμιση των υποσχέσεων του Βαπτίσματος. Πόσες τηρήσαμε και πόσες όχι. Για πόσα... πεθάναμε και πόσα... ζούν και βασιλεύουν στις καρδιές μας! Και επειδή το Μυστήριο του Βαπτίσματος δεν επαναλαμβάνεται, ο Αγιασμός (που είναι τα νερά του Βαπτίσματος) έρχεται να μας θυμίσει τις “απωθημένες” υποσχέσεις μας και να μας ξυπνήσει στο να γίνουμε ελεύθεροι... πεθαίνοντας για την αμαρτία που μας τυραννάει.

Αυτά είναι υποθέσεις που δεν αφορούν τον Χριστό, ούτε του κάνουμε... χάρη, γινόμενοι χριστιανοί. Είναι υποθέσεις που αφορούν εμάς και φανερώνουν την συνειδητοποίηση εκ μέρους μας της σχέσεως μαζί Του, ως... ελευθερίας μας.

“Όποιος έμαθε να πεθαίνει – Ξέμαθε να είναι δούλος”

Ο Χριστός με τον τρόπο της δίκης Του βιοτής (Βάπτισμα-Σταύρωση) προσπαθεί να μας μάθει να... πεθαίνουμε για ο,τι νοσηρό και άχρηστο και να αποκτήσουμε την ελευθερία των τέκνων του Θεού.

ΤΟΤΕ δεν θα φοβόμαστε να... νηστέψουμε μία μέρα (κάνοντας θυσιαστική προσφορά ειλικρίνειας) την Παραμονή των Θεοφανείων, για να πιούμε Μεγάλο Αγιασμό, ούτε θα μπερδεύουμε τις ευλογίες (Μ. Αγιασμός) με τις ευσεβείς συνήθειες (αντίδωρο) και φυσικά θα καταλαβαίνουμε ότι το κακό είναι ηθικό και όχι τεχνικό και ξεκινάει από μέσα μας (από την καρδιά μας) και εκεί πρέπει πρώτα να το πολεμήσουμε, (και με τον Μ. Αγιασμό), και κατόπιν στα ντουβάρια του σπιτιού μας.

Ας πάρουμε στα σοβαρά την ζωή μας και ας προσπαθήσουμε να... ξεμάθουμε να είμαστε δούλοι· ο Χριστός θα μας βοηθήσει και με το Βάπτισμά Του και με την Σταύρωσή Του.

Με αγάπη και ευχές για ένα καλύτερο νέο χρόνο.